

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

5 oktober 2026

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van enkele artikelen
van het Boek VII van het Wetboek
van Economisch Recht met het oog op
een betere bescherming van de betaler
bij bepaalde vormen van fraude**

**Advies van de Raad van State
Nr. 79.660/1 van 28 september 2026**

*Zie:*Doc 56 **0542/ (2024/2025):**

001: Wetsvoorstel van de heer Van Quickenborne.
002: Amendementen.

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

5 octobre 2026

PROPOSITION DE LOI

**modifiant plusieurs articles
du Livre VII du Code
de droit économique
en vue de mieux protéger le payeur
contre certaines formes de fraude**

**Avis du Conseil d'État
N° 79.660/1 du 28 septembre 2026**

*Voir:*Doc 56 **0542/ (2024/2025):**

001: Proposition de loi de M. Van Quickenborne.
002: Amendements.

04525

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
PS	: Parti Socialiste
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Les Engagés	: Les Engagés
Vooruit	: Vooruit
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Anders.	: Anders.
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
ONAFH/INDÉP	: Onafhankelijk-Indépendant

Afkorting bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 56 0000/000	Parlementair document van de 56 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 56 0000/000	Document de la 56 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi
QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA	Questions et Réponses écrites
CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral
CRABV	Beknopt Verslag	CRABV	Compte Rendu Analytique
CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toezpraken (met de bijlagen)	CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN	Plenum	PLEN	Séance plénière
COM	Commissievergadering	COM	Réunion de commission
MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 79.660/1 VAN 28 SEPTEMBER 2026**

Op 26 juni 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 12 augustus 2026,^{*} een advies te verstrekken over een wetsvoorstel 'tot wijziging van enkele artikelen van het Boek VII van het Wetboek van Economisch Recht met het oog op een betere bescherming van de betaler bij bepaalde vormen van fraude' (*Parl. St. Kamer 2024-25, nr. 56-542/1*).

Het voorstel is door de eerste kamer onderzocht op 22 september 2026. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Allan MAGEROTTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Tim CORTHAUT, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 september 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET WETSVORSTEL

2. Het wetsvoorstel strekt ertoe wijzigingen aan te brengen aan het Wetboek van Economisch Recht (hierna: WER) wat betreft de bepalingen inzake de instemming met de uitvoering van betalingsopdrachten en de aansprakelijkheid voor niet-toegestane betalingstransacties. De aanleiding daartoe is de toename van de problematiek van phishing.

^{*} Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, in fine, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

¹ Aangezien het om een wetsvoorstel gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 79.660/1 DU 28 SEPTEMBRE 2026**

Le 26 juin 2026, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Président de la Chambre des représentants à communiquer un avis dans un délai de trente jours, prorogé de plein droit jusqu'au 12 août 2026^{**}, sur une proposition de loi 'modifiant plusieurs articles du Livre VII du Code de droit économique en vue de mieux protéger le payeur contre certaines formes de fraude' (*Doc. parl., Chambre 2024-2025, n° 56-542/1*).

La proposition a été examinée par la première chambre le 22 septembre 2026. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Allan MAGEROTTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Tim CORTHAUT, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 28 septembre 2026.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE LA PROPOSITION DE LOI

2. La proposition de loi vise à apporter des modifications au Code de droit économique (ci-après: CDE) en ce qui concerne les dispositions relatives au consentement à l'exécution des ordres de paiement et à la responsabilité pour les opérations de paiement non autorisées. Ces modifications s'inscrivent dans le cadre de l'aggravation de la problématique du phishing (hameçonnage).

^{**} Ce délai résulte de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, in fine, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, qui précise que ce délai est prolongé de plein droit de quinze jours lorsqu'il prend cours du 15 juin au 15 août.

¹ S'agissant d'une proposition de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

2.1. Artikel 2 van het voorstel wijzigd artikel VII.32, § 1, eerste lid, van het WER door het invoegen van het woord “zelf”. Zodoende zou een betalingstransactie pas als toegestaan worden aangemerkt indien de betaler *zelf* heeft ingestemd met de uitvoering van de betalingsopdracht.

2.2. Artikel 3 vult artikel VII.44, § 1, van het WER aan dat betrekking heeft op de verdeling van aansprakelijkheid tussen betalingsdienstaanbieder en betaler in geval van niet-toegestane betalingstransactie, meer bepaald in welke mate de betaler al dan niet verlies draagt.

Zo wordt in het voorgestelde nieuwe lid bepaald dat in geval van niet-toegestane elektronische betalingstransactie op afstand, de aansprakelijkheid van de betaler die met grove nalatigheid zijn verplichtingen miskent, beperkt is tot de helft van het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie.

Indien de helft van het bedrag van de niet-toegestane betalingstransactie hoger is dan de door de betaler ingestelde uitgavelimiet voorafgaandelijk aan de fraude, dan wordt de aansprakelijkheid van de betaler verder beperkt tot die limiet.

Voorgaande beperking van aansprakelijkheid geldt evenwel niet in twee gevallen:

- indien de betaler zijn geheime code heeft meegedeeld;
- indien het gaat om transacties die hebben plaatsgevonden nadat de betaler kennis had moeten geven van het onrechtmatig gebruik.

2.3. Artikel 4 bepaalt de inwerkingtreding van de aan te nemen wet op de eerste dag van de derde maand na bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad* en bepaalt dat de aan te nemen wet slechts van toepassing is op niet-toegestane betalingstransacties die vanaf die datum plaatsvinden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3. Gevraagd hoe het “zelf instemmen” wordt ingevuld in geval van het voorhanden zijn van een volmacht, antwoordde de gemachtigde:

“Het woord ‘zelf’ sluit niet uit dat de betaler zich rechtsgeldig laat vertegenwoordigen. Wanneer een volmachthouder bevoegd is om namens de betaler betalingsopdrachten uit te voeren, wordt de door de volmachthouder binnen de grenzen van zijn bevoegdheid verleende instemming aan de betaler toegerekend.

Het Hof van Justitie heeft in de zaak Eurobank Bulgaria (C-409/22) hieromtrent onder meer het volgende gezegd (relevante passages in vet):

‘70 Zoals in punt 63 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht, volgt uit artikel 54, leden 1 en 2, en artikel 59, lid 1, van richtlijn 2007/64 dat de betalingsdienstaanbieder het

2.1. L'article 2 de la proposition modifie l'article VII.32, § 1er, alinéa 1er, du CDE en insérant le mot “lui-même”. Ainsi, une opération de paiement ne serait réputée autorisée que si le payeur a donné *lui-même* son consentement à l'exécution de l'ordre de paiement.

2.2. L'article 3 complète l'article VII.44, § 1er, du CDE, qui concerne le partage de responsabilité entre le prestataire de services de paiement et le payeur en cas d'opération de paiement non autorisée, plus particulièrement dans quelle la mesure le payeur supporte ou non la perte.

Ainsi, le nouvel alinéa proposé dispose qu'en cas d'opération de paiement électronique à distance non autorisée, la responsabilité du payeur qui a méconnu, à la suite d'une négligence grave, ses obligations, est limitée à la moitié du montant de cette opération.

Si la moitié du montant de l'opération de paiement non autorisée est supérieure au montant du plafond que le payeur a fixé préalablement à la fraude, la responsabilité du payeur est en outre limitée à ce plafond.

La limitation de responsabilité précitée ne s'applique toutefois pas dans deux cas:

- si le payeur a communiqué son code secret;
- s'il s'agit d'opérations intervenues après que le payeur aurait dû notifier le détournement de son instrument de paiement.

2.3. L'article 4 fixe l'entrée en vigueur de la loi à adopter au premier jour du troisième mois suivant celui de sa publication au *Moniteur belge* et dispose que la loi à adopter s'applique uniquement aux opérations de paiement non autorisées intervenues à compter de cette date.

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

3. À la question de savoir comment se concrétisent les mots “donner lui-même son consentement” en cas de procuration, le délégué a répondu en ces termes:

“Het woord ‘zelf’ sluit niet uit dat de betaler zich rechtsgeldig laat vertegenwoordigen. Wanneer een volmachthouder bevoegd is om namens de betaler betalingsopdrachten uit te voeren, wordt de door de volmachthouder binnen de grenzen van zijn bevoegdheid verleende instemming aan de betaler toegerekend.

Het Hof van Justitie heeft in de zaak Eurobank Bulgaria (C-409/22) hieromtrent onder meer het volgende gezegd (relevante passages in vet):

‘70 Zoals in punt 63 van het onderhavige arrest in herinnering is gebracht, volgt uit artikel 54, leden 1 en 2, en artikel 59, lid 1, van richtlijn 2007/64 dat de betalingsdienstaanbieder het

bewijs moet leveren dat hij de betrokken betalingstransactie daadwerkelijk heeft geauthenticeerd en dat de betalingsdienstgebruiker in de tussen de partijen overeengekomen vorm met deze betalingstransactie heeft ingestemd. Zoals de advocaat-generaal in punt 98 van zijn conclusie heeft opgemerkt, is de op die aanbieder rustende bewijslast dus zwaar.

71 Voorts moet in navolging van de advocaat-generaal in punt 63 van zijn conclusie worden vastgesteld dat een volmacht een van de rechtshandelingen is waarmee een betalingsdienstgebruiker zijn instemming kan betuigen met de uitvoering van betalingstransacties die vanaf zijn rekening binnen de grenzen van de verleende volmacht door zijn gevolmachtigde worden verricht. De verificatie van de formele juistheid van de volmacht kan in voorkomend geval dus deel uitmaken van de authenticatieprocedure voor het betaalinstrument waarvan deze volmacht een onderdeel vormt, en kan dus een van de factoren zijn die een betalingsdienstaanbieder in staat stellen te bewijzen dat de gebruiker daadwerkelijk met een door hem betwiste betalingstransactie heeft ingestemd.'

De in het wetsvoorstel beoogde toevoeging dat de betaler 'zelf' heeft ingestemd moet, in geval van vertegenwoordiging, worden beoordeeld in hoofde van de persoon die bevoegd is om namens de betaler in te stemmen. Indien de volmachthouder bijvoorbeeld het slachtoffer wordt van phishing en beveiligingsgegevens verstrekt waarmee een derde vervolgens, zonder instemming van de volmachthouder, een transactie initieert, heeft de bevoegde volmachthouder niet zelf met die betalingstransactie ingestemd. De transactie is dan niet-toegestaan.

Wanneer de volmachthouder daarentegen, binnen de grenzen van zijn volmacht, zelf de concrete betalingsopdracht geeft (bijvoorbeeld door bewust een bepaald bedrag naar een bepaalde rekening over te schrijven) is er sprake van instemming namens de betaler, en gaat het om een toegestane transactie."

De Raad van State neemt akte van dit antwoord, dat het best nog tijdens de verdere parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot uitdrukking wordt gebracht.

4. In de verantwoording bij artikel 2 van het wetsvoorstel wordt concreet het volgende uiteengezet over een niet-toegestane betaling omdat de betaler niet zelf instemt:

"Meer concreet, wanneer iemand het slachtoffer is geworden van phishing en persoonlijke beveiligingsgegevens (bijvoorbeeld het kaartnummer, de vervaldatum en response code/OTP) rechtstreeks (bijvoorbeeld via de telefoon) of onrechtstreeks (door deze in te voeren op een website waarnaar hij via een hyperlink in een email of sms werd geleid) heeft gecommuniceerd aan de fraudeur gaat het om een niet-toegestane betalingstransactie. De betaler heeft alsdan niet zelf zijn instemming gegeven met de uitvoering van de betalingsopdracht. Hij heeft niet de opdracht verleend om een welbepaald bedrag op een welbepaalde rekening (hetgeen de essentie is van een betaalopdracht) over te maken. Enkel werden hem/haar (bijvoorbeeld telefonisch of online) gegevens

bewijs moet leveren dat hij de betrokken betalingstransactie daadwerkelijk heeft geauthenticeerd en dat de betalingsdienstgebruiker in de tussen de partijen overeengekomen vorm met deze betalingstransactie heeft ingestemd. Zoals de advocaat-generaal in punt 98 van zijn conclusie heeft opgemerkt, is de op die aanbieder rustende bewijslast dus zwaar.

71 Voorts moet in navolging van de advocaat-generaal in punt 63 van zijn conclusie worden vastgesteld dat een volmacht een van de rechtshandelingen is waarmee een betalingsdienstgebruiker zijn instemming kan betuigen met de uitvoering van betalingstransacties die vanaf zijn rekening binnen de grenzen van de verleende volmacht door zijn gevolmachtigde worden verricht. De verificatie van de formele juistheid van de volmacht kan in voorkomend geval dus deel uitmaken van de authenticatieprocedure voor het betaalinstrument waarvan deze volmacht een onderdeel vormt, en kan dus een van de factoren zijn die een betalingsdienstaanbieder in staat stellen te bewijzen dat de gebruiker daadwerkelijk met een door hem betwiste betalingstransactie heeft ingestemd.'

De in het wetsvoorstel beoogde toevoeging dat de betaler 'zelf' heeft ingestemd moet, in geval van vertegenwoordiging, worden beoordeeld in hoofde van de persoon die bevoegd is om namens de betaler in te stemmen. Indien de volmachthouder bijvoorbeeld het slachtoffer wordt van phishing en beveiligingsgegevens verstrekt waarmee een derde vervolgens, zonder instemming van de volmachthouder, een transactie initieert, heeft de bevoegde volmachthouder niet zelf met die betalingstransactie ingestemd. De transactie is dan niet-toegestaan.

Wanneer de volmachthouder daarentegen, binnen de grenzen van zijn volmacht, zelf de concrete betalingsopdracht geeft (bijvoorbeeld door bewust een bepaald bedrag naar een bepaalde rekening over te schrijven) is er sprake van instemming namens de betaler, en gaat het om een toegestane transactie".

Le Conseil d'État prend acte de cette réponse, qu'il serait préférable de mentionner encore dans la suite des travaux préparatoires de la proposition de loi.

4. En ce qui concerne un paiement non autorisé au motif que le payeur ne donne pas lui-même son consentement, le commentaire consacré à l'article 2 de la proposition de loi expose concrètement ce qui suit:

"Plus concrètement, lorsqu'une personne est victime d'un hameçonnage et communique à un fraudeur des données de sécurité personnalisées (par exemple, son numéro de carte bancaire, la date d'expiration de cette carte, un code réponse/code à usage unique) directement (par exemple par téléphone) ou indirectement (en les renseignant sur un site web vers lequel cette personne a été dirigée au travers d'un hyperlien contenu dans un courriel ou un SMS), les opérations de paiement qui en découlent seront réputées non autorisées. Dans ce cas, le payeur n'a en effet pas donné lui-même son consentement à l'exécution de l'ordre de paiement: il n'a pas donné l'ordre de verser un montant donné sur un compte donné (soit l'essence même d'un ordre de paiement). Il s'est

ontfutseld die toelaten om een niet-toegestane betalings-transactie te initiëren of een betaalapplicatie te installeren. Gaat het daarentegen om fraude waarbij de betaler er met een list wordt van overtuigd om zelf de betalingsopdracht te geven, zoals bij factuurfraude, dan betreft het een toegestane betalingstransactie.”

Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom niet uitdrukkelijk in artikel VII.32 van het WER werd opgenomen dat de betaler niet zelf heeft ingestemd wanneer hij bij betalingstransacties op afstand persoonlijke beveiligingsgegevens rechtstreeks of onrechtstreeks heeft gecommuniceerd aan de fraudeur, tenzij hij met een list ertoe wordt gebracht zelf de betalingsopdracht te geven. De gemachtigde verduidelijkte dit als volgt:

“Het is inderdaad zo dat, volgens onze zienswijze, de betaler niet zelf heeft ingestemd wanneer hij bij betalingstransacties op afstand persoonlijke beveiligingsgegevens rechtstreeks of onrechtstreeks heeft gecommuniceerd aan de fraudeur (wellicht met evenwel het formuleren van een uitzondering wanneer dit frauduleus of opzettelijk gebeurt), tenzij hij met een list ertoe wordt gebracht zelf de betalingsopdracht te geven.

Dit is echter slechts één van de mogelijke gevallen waarin de betaler niet zelf heeft ingestemd. Er werd dan ook bewust voor gekozen om dit geval niet als dusdanig in artikel VII.32 WER op te nemen.

Ook wanneer de betaler geen persoonlijke beveiligingsgegevens rechtstreeks of onrechtstreeks aan een fraudeur heeft meegedeeld, kan immers sprake zijn van een niet-toegestane betalingstransactie. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer gegevens door malware of spionagesoftware worden onderschept of wanneer een derde op een andere wijze, zonder instemming van de betaler, een betalingsopdracht initieert. Ook een betalingsopdracht die wordt gegeven op grond van een vervalste volmacht kan een dergelijke situatie opleveren, zoals blijkt uit de zaak Eurobank Bulgaria.

Er kan slechts sprake zijn van een toegestane betalings-transactie wanneer de betaler zelf heeft ingestemd met de opdracht om een bepaald bedrag op een bepaalde rekening of aan een bepaalde begunstigde over te maken. De in de toelichting vermelde phishinggevallen vormen daarvan een toepassing, maar zijn niet exhaustief. Een opname ervan in de wettekst zou het toepassingsgebied van de verduidelijking dan ook ten onrechte kunnen vernauwen.”

De Raad van State neemt akte van dit antwoord, dat het best nog tijdens de verdere parlementaire behandeling van het wetsvoorstel tot uitdrukking wordt gebracht door artikel 2 van het voorstel te amenderen, zodat in artikel VII.32 van het WER volgende bepaling wordt ingevoegd:

“De betaler heeft slechts zelf ingestemd met een transactie als hij die persoonlijk of via een regelmatige volmacht heeft geautoriseerd. Het feit dat de transactie door list of bedrog

uniquement fait soutirer (par exemple, par téléphone ou en ligne) des informations permettant d'effectuer une opération de paiement non autorisée ou d'installer une application de paiement. Une opération de paiement sera en revanche réputée autorisée si la fraude consiste à convaincre par la ruse le payeur de donner lui-même l'ordre de paiement, comme en cas de fraude à la facture”.

Il a été demandé au délégué pourquoi l'article VII.32 du CDE ne précisait pas expressément que le payeur n'a pas donné lui-même son consentement lorsqu'il a communiqué, directement ou indirectement, des données de sécurité personnalisées au fraudeur dans le cadre d'opérations de paiement à distance, à moins qu'il ne soit amené, par la ruse, à donner lui-même l'ordre de paiement. Le délégué a précisé ce point comme suit:

“Het is inderdaad zo dat, volgens onze zienswijze, de betaler niet zelf heeft ingestemd wanneer hij bij betalingstransacties op afstand persoonlijke beveiligingsgegevens rechtstreeks of onrechtstreeks heeft gecommuniceerd aan de fraudeur (wellicht met evenwel het formuleren van een uitzondering wanneer dit frauduleus of opzettelijk gebeurt), tenzij hij met een list ertoe wordt gebracht zelf de betalingsopdracht te geven.

Dit is echter slechts één van de mogelijke gevallen waarin de betaler niet zelf heeft ingestemd. Er werd dan ook bewust voor gekozen om dit geval niet als dusdanig in artikel VII.32 WER op te nemen.

Ook wanneer de betaler geen persoonlijke beveiligingsgegevens rechtstreeks of onrechtstreeks aan een fraudeur heeft meegedeeld, kan immers sprake zijn van een niet-toegestane betalingstransactie. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer gegevens door malware of spionagesoftware worden onderschept of wanneer een derde op een andere wijze, zonder instemming van de betaler, een betalingsopdracht initieert. Ook een betalingsopdracht die wordt gegeven op grond van een vervalste volmacht kan een dergelijke situatie opleveren, zoals blijkt uit de zaak Eurobank Bulgaria.

Er kan slechts sprake zijn van een toegestane betalingstransactie wanneer de betaler zelf heeft ingestemd met de opdracht om een bepaald bedrag op een bepaalde rekening of aan een bepaalde begunstigde over te maken. De in de toelichting vermelde phishinggevallen vormen daarvan een toepassing, maar zijn niet exhaustief. Een opname ervan in de wettekst zou het toepassingsgebied van de verduidelijking dan ook ten onrechte kunnen vernauwen”.

Le Conseil d'État prend acte de cette réponse, qu'il serait préférable de mentionner encore dans la suite des travaux préparatoires de la proposition de loi en amendement l'article 2 de la proposition, de sorte que la disposition suivante soit insérée à l'article VII.32 du CDE:

“Le payeur n'a donné lui-même son consentement à une opération que s'il l'a autorisée personnellement ou au moyen d'une procuration régulière. Le fait que l'opération ait été

werd uitgelokt, heeft geen belang voor het bepalen of de betaler zelf met de transactie heeft ingestemd.”

Artikel 3

5. Artikel 3 voorziet in het aanvullen van artikel VII.44, § 1, van het WER om de aansprakelijkheid van de betaler te beperken.

Deze beperking wordt van toepassing gemaakt op “elektronische betalingstransactie op afstand”. Gevraagd of dit begrip reeds is gedefinieerd in het WER, antwoordde de gemachtigde:

“Het WER bevat in artikel I.9, 33/10°, reeds een definitie van het begrip ‘betalingstransactie op afstand’, m.n. ‘een betalingstransactie die via internet of met een voor communicatie op afstand bruikbaar apparaat wordt geïnitieerd.’ De uitdrukking ‘elektronische betalingstransactie op afstand’ is daarentegen niet als afzonderlijk begrip gedefinieerd. Om iedere terminologische onzekerheid te vermijden, zal het voorstel worden aangepast zodat wordt aangesloten bij de bestaande wettelijke term ‘betalingstransactie op afstand’.”

Het verdient omwille van de rechtszekerheid, aanbeveling om de tekst van het wetsvoorstel in die zin te amenderen.

De griffier,

Wim GEURTS

De voorzitter,

Pierre LEFRANC

provoquée par la ruse ou la tromperie est sans pertinence pour déterminer si le payeur a donné lui-même son consentement à l'opération”.

Article 3

5. L'article 3 complète l'article VII.44, § 1er, du CDE afin de limiter la responsabilité du payeur.

Cette limitation est rendue applicable à “l'opération de paiement électronique à distance”. À la question de savoir si cette notion est déjà définie dans le CDE, le délégué a répondu en ces termes:

“Het WER bevat in artikel I.9, 33/10°, reeds een definitie van het begrip ‘betalingstransactie op afstand’, m.n. ‘een betalingstransactie die via internet of met een voor communicatie op afstand bruikbaar apparaat wordt geïnitieerd.’ De uitdrukking ‘elektronische betalingstransactie op afstand’ is daarentegen niet als afzonderlijk begrip gedefinieerd. Om iedere terminologische onzekerheid te vermijden, zal het voorstel worden aangepast zodat wordt aangesloten bij de bestaande wettelijke term ‘betalingstransactie op afstand’.”

Dans un souci de sécurité juridique, il est recommandé d'amender le texte de la proposition de loi en ce sens.

Le greffier,

Wim GEURTS

Le président,

Pierre LEFRANC